

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl předsedou senátu JUDr. Lukášem Kratochvílem jako samosoudcem ve věci **žalobce: Generali Pojišťovna a.s.**, IČ 61859869, se sídlem Praha 2, Bělehradská 132, zast. Mgr. Josefem Veverkou, advokátem se sídlem Praha 5, nám. Kinských 76/7, proti **žalovaným: 1/ M-SILNICE a.s.**, IČ 42196868, se sídlem Pardubice, Husova 1697, zast. JUDr. Daliborem Kalcsem, advokátem se sídlem Hradec Králové, Škroupova 719, **2/ XXX**, nar. XXX, bytem XXX, zast. JUDr. Miloslavem Noskem, advokátem se sídlem Semily, Nádražní 24, za účasti vedlejšího účastníka na straně žalovaného 1/: **Kooperativa, pojišťovna a.s., Vienna Insurance Group**, IČ 47116617, se sídlem Praha 1, Templová 747, o zaplacení 4.458.349,-- Kč s příslušenstvím,

t a k t o :

- I. **Žalovaný 1/ je povinen zaplatit žalobci částku 4.458.349,-- Kč se zákonným úrokem z prodlení z částky 848.800,-- Kč od 5.8.2011 do zaplacení, z částky 319.608,-- Kč od 30.9.2011 do zaplacení, z částky 29.573,-- Kč od 18.1.2012 do zaplacení, z částky 19.062,-- Kč od 17.5.2012 do zaplacení, z částky 49.414,-- Kč od 28.2.2013 do zaplacení, z částky 1.120.434,-- Kč od 28.2.2013 do zaplacení, z částky 476.888,-- Kč od 9.7.2013 do zaplacení, z částky 36.502,-- Kč od 23.8.2013 do zaplacení, z částky 276.146,-- Kč od 6.12.2013 do zaplacení, z částky 193.728,-- Kč od 12.12.2013 do zaplacení, z částky 935.875,-- Kč od 12.12.2013 do zaplacení, z částky 43.039,-- Kč od 24.1.2013 do zaplacení, z částky 109.280,-- Kč od 24.1.2013 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku.**
- II. **Žaloba, aby žalovaný 2/ zaplatil žalobci částku 4.458.349,-- Kč se zákonným úrokem z prodlení z částky 848.800,-- Kč od 5.8.2011 do zaplacení, z částky 319.608,-- Kč od 30.9.2011 do zaplacení, z částky 29.573,-- Kč od 18.1.2012 do zaplacení, z částky 19.062,-- Kč od 17.5.2012 do zaplacení, z částky 49.414,-- Kč**

od 28.2.2013 do zaplacení, z částky 1.120.434,-- Kč od 28.2.2013 do zaplacení, z částky 476.888,-- Kč od 9.7.2013 do zaplacení, z částky 36.502,-- Kč od 23.8.2013 do zaplacení, z částky 276.146,-- Kč od 6.12.2013 do zaplacení, z částky 193.728,-- Kč od 12.12.2013 do zaplacení, z částky 935.875,-- Kč od 12.12.2013 do zaplacení, z částky 43.039,-- Kč od 24.1.2013 do zaplacení, z částky 109.280,-- Kč od 24.1.2013 do zaplacení, s e z a m í t á .

- III. Žalovaný 1/ je povinen nahradit žalobci na nákladech řízení částku 273.556,-- Kč k rukám advokáta Mgr. Jana Veverky do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Kooperativa, pojišťovna a.s., Vienna Insurance Group, jako vedlejší účastník na straně žalovaného 1/, je povinen nahradit žalobci na nákladech řízení částku 273.556,-- Kč k rukám advokáta Mgr. Jana Veverky do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- V. Žalobce je povinen nahradit žalovanému 2/ na nákladech řízení částku 371.811,-- Kč k rukám advokáta JUDr. Miroslava Noska do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- VI. Žalovaný 1/ je povinen nahradit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích za státem zálohované znalečné částku 41.272,50 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- VII. Kooperativa, pojišťovna a.s., Vienna Insurance Group, jako vedlejší účastník na straně žalovaného 1/, je povinen nahradit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích za státem zálohované znalečné částku 41.272,50 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal vůči žalovaným 1/ a 2/ žalobou podanou dne 29.7.2013 a postupně rozšířenou až na konečnou sumu 4.458.349,-- Kč s příslušenstvím (zákonným úrokem z prodlení) zaplacení této částky. Žalobce požadoval na žalovaných zaplacení nejprve dne 29.7.2013 částky 2.863.779,-- Kč s přísl., dne 28.8.2013 částky 2.900.281,-- Kč s přísl. a dne 14.4.2014 částky 4.458.349,-- Kč, a to s poukazem na dolikvidaci předmětné pojistné události. Žalobce žádal, aby mu žalovaní plnili společně a nerozdílně. Žalobce uzavřel s XXX, jako pojistníkem, pojistnou smlouvu s počátkem pojištění ke dni 23.9.2004, když předmětem bylo i pojištění odpovědnosti za škodu, tedy právo, aby za něj pojistitel uhradil škodu na životě, zdraví nebo na věci jiného, za kterou pojištěný odpovídá. Dne 15.4.2009 byla mezi obcí XXX, zast. starostou – žalovaným 2/, jako objednatelem, a spol. SILNICE Jičín a.s. (právní předchůdce žalovaného 1/), uzavřena smlouva o dílo, když předmětem byla oprava místní komunikace. V průběhu prací požádal žalovaný 2/ zhotovitele, aby vyhotovil XXX. Dne 25.8.2009 v důsledku XXX došlo k pádu XXX, který přitom utrpěl těžké zranění XXX.

Rozsudkem Okresního soudu v Jičíně ze dne 18.6.2013 č.j. 11 C 130/2011 – 226 bylo rozhodnuto o odškodnění XXX ve formě ztížení společenského uplatnění (ZSU) v částce 165.000,-- Kč a přiměřeného navýšení ZSU ve výši 2.566.800,-- Kč. Okresní státní zástupce

podal u Okresního soudu v Jičíně obžalobu na žalovaného 2/, který bez ohlášení speciálnímu stavebnímu úřadu nechal svévolně v místě XXX, která nebyla označena, přičemž v daném místě následně došlo k vážnému zranění XXX. V tomto skutku spatřoval soud trestný čin ublížení na zdraví dle § 224 odst. 1 tr. zákona. Soud rozhodl podle ust. § 314 c odst. 1 tr. řádu za užití ust. § 188 odst. 1 písm. f) tr. řádu a ust. § 307 odst. 1 tr. řádu tak, že se trestní stíhání obviněného podmíněně zastavuje. Žalobce doložil, že poškozenému XXX, VZP ČR, XXX a OS v Jičíně v rámci likvidace pojistné události uhradil celkovou částku uplatňovanou žalobou, tedy ve výši 4.458.349,- Kč, což žalovaní nespороvali. Dle ust. § 813 odst. 1 obč. zák., ve znění účinném k 23.9.2004 přešlo na žalobce výplatou pojistného plnění z pojištění právo na náhradu škody proti tomu, kdo za škodu odpovídá. Žalovaný 2/ se v trestním řízení doznal k tomu, co mu bylo kladeno za vinu obžalobou, když jako starosta bez ohlášení nechal svévolně v místě XXX, která nebyla označena, a v důsledku toho došlo k vážnému úrazu XXX. Žalovanému 2/ se nepodařilo této své odpovědnosti zprostit. Žalovaný 1/ porušil povinnosti vyplývající z ust. § 551 odst. 3 obch. zák., když jako zhotovitel a odborník v oboru neupozornil objednatele (žalovaného 2/) na nevhodnost pokynu ohledně zbudování XXX. V tomto směru žalovaný 1/ porušil i prevenční povinnost předcházet hrozcím škodám (§ 415 obč. zák.). Oba znalecké posudky (Ing. Kulhavého, VUT Brno) se shodly v tom, že žalovaný 1/ provedl XXX v rozporu s právními předpisy, když správně měla být zapuštěna do vozovky a tento způsob provedení měl vzejít od žalovaného 1/. V revizním posudku bylo vyloučeno spoluzavinění XXX, který nemohl reagovat dříve, jednalo se z jeho strany o přirozenou reakci na neočekávanou překážku. Žalobce rovněž odmítl námitky promlčení s poukazem na judikaturu Nejvyššího soudu ČR, podle které jsou jednotlivé nároky na náhradu škody na zdraví samostatnými nároky, u nichž běží vlastní promlčecí doby, objektivní promlčecí doba se neuplatní a okamžik vzniku škody na zdraví se obvykle neváže k datu škodní události.

Žalovaný 1/ se žalobou nesouhlasil a navrhol, aby byla proti němu jako nedůvodná v celém rozsahu zamítnuta. Je přesvědčen, že se žalobci nepodařilo ve vztahu k žalovanému 1/ prokázat naplnění zákonných předpokladů pro vznik odpovědnosti za škodu. Poukazoval na závěry revizního znaleckého posudku, dle kterého byl požadavek XXX obvyklý, naproti tomu neobvyklé by bylo, pokud by objednatel specifikoval formu tohoto XXX, pokud k tomu není kompetentní. V daném případě objednatel svůj požadavek na způsob provedení nspecifikoval. Svědek XXX, který působil jako stavbyvedoucí žalovaného 1/ potvrdil, že žádost žalovaného 2/ byla běžná a v návaznosti na to byl zvolen standardní postup. Nebylo ani prokázáno, že by zhotovení XXX bylo žalovaným 1/ vytvořeno protiprávně. Tato umělá nerovnost sama o sobě nemohla způsobit závažnou závadu ve sjízdnosti komunikace, ale vyžadovala pro bezpečný provoz osazení dopravní značkou, či vodorovným označením, což nebylo již povinností žalovaného 1/. Z revizního posudku ohledně nehodového děje vyplynulo, že v případě XXX. Příčinou pádu cyklisty bylo brzdění předního kola těsně před překážkou, což způsobilo zablokování kola a pád poškozeného přes říditka. Příčinu pádu tak nelze spatřovat výlučně v existenci XXX, ale i ve způsobu jízdy poškozeného. Žalobce se však otázkou míry spoluzavinění poškozeného nezabýval. Žalovaný 1/ upozornil na to, že o odpovědnosti za část škody odpovídající nároku poškozeného na ztížení společenského uplatnění již bylo rozhodováno Okresním soudem v Jičíně pod sp. zn. 11 C 130/2011, kterým rozhodl o odpovědnosti XXX za způsobenou škodu na zdraví. Žalovaný 1/ trval na vznesené námitce promlčení nároku žalobce, a to zejména ohledně výplaty prvních plateb žalobce v roce 2011 (např. platba ve výši 848.800,- Kč dne 27.7.2011), a to vzhledem k podání žaloby (29.7.2013). Příčinu vzniku škody žalovaný 1/ spatřoval v opomenutí provozovatele komunikace upozornit na překážku ve sjízdnosti spolu s neopatrnou jízdou poškozeného.

Žalovaný 1/ sdělil, že je pro případ škody vzniklé ze své činnosti pojištěn u

Kooperativa, pojišťovny a.s., a proto navrhl přípisem doručeným soudu dne 9.10.2013, aby do řízení vstoupila tato pojišťovna jako vedlejší účastník na jeho straně (§ 93 občanského soudního řádu - o.s.ř.).

Žalovaný 2/ nesouhlasil se žalobou, a navrhoval její zamítnutí. Předně namítal, že není ve sporu pasivně legitimován, když žaloba byla podána na základě nesprávného právního názoru. Žalobce vyplatil pojistné plnění z pojištění XXX, avšak žalovaný 2/ není osobou, vůči které by této obci vzniklo právo na náhradu škody týkající se projednávané události. Žalovaný 2/ jednal při objednávce XXX, jakožto osoba definovaná v ust. § 420 odst. 2 obč. zák., tedy osoba, kterou obec, jako právnická osoba, použila ke své činnosti. Osoba použitá k činnosti neprovádí práci, či jinou činnost vlastním jménem a na vlastní riziko, ale pro právnickou osobu podle jejích příkazů a pokynů, popř. v jejím zájmu. Starosta obce při tom nemá povahu statutárního orgánu, jakkoliv obec navenek zastupuje. Tyto osoby použité, samy za škodu takto způsobenou neodpovídají, výjimkou je pouze odpovědnost podle pracovně právních předpisů. V souzené věci tak není naplněno ust. § 33 zákona o pojistné smlouvě, neboť pojištěnému (XXX) v souvislosti s nastalou pojistnou událostí nevzniklo vůči žalovanému 2/ právo na náhradu škody, protože starosta není zaměstnancem obce a není zde tedy žádný nárok, který by mohl přejít na žalobce. Žalovaný 2/ připomněl, že objednávka XXX byla motivována pouze vědomím odpovědnosti starosty za řádné provozování takové komunikace, neboť na věci neměl žádný soukromý zájem, nikde v okolí opravované komunikace nebydlí a osobně se ho XXX netýkalo. V trestním řízení projevil pocit viny, jak vyplynulo z dohody o odškodnění a podmíněného zastavení trestního stíhání, avšak učinil tak na radu svého tehdejšího obhájce, který považoval takový postup za nejsnadnější vyřízení celé záležitosti. Žalovaný 1/ měl provést XXX s náležitou odbornou péčí, když žádné konkrétní pokyny v tomto směru žalovaný 2/, jako laik, žalovanému 1/, jako odborníku v oboru, neudělil. Z revizního znaleckého posudku je patrné, že v příčinné souvislosti s pádem poškozeného z kola nebyla XXX na vozovce, ale skutečnost, že poškozený brzdil, ač k tomu z jízdního a technického hlediska nebyl dán důvod. Žalovaný 2/ s poukazem ust. § 160 a § 180 stavebního zákona nesouhlasil s obranou žalovaného 1/ v tom směru, že nebylo jeho povinností starostu malé obce upozornit na to, že k uzavření smlouvy o dílo bylo zapotřebí úředních náležitostí a stavební dokumentace. Naopak žalovaný 1/ bez těchto náležitostí vůbec neměl rekonstrukci komunikace provádět a potažmo takovou smlouvu o dílo uzavírat.

K výzvě soudu Kooperativa, pojišťovna a.s., Vienna Insurance Group, IČ 47116617, přípisem ze dne 4.11.2013 vyslovila zájem vstoupit do řízení jako vedlejší účastník na straně žalovaného 1/ (§ 93 o.s.ř.), s jehož stanoviskem se ztotožnila, rovněž vznesla z opatrnosti námitku promlčení.

Kooperativa, pojišťovna a.s., jako vedlejší účastník na straně žalovaného 1/ se připojila ke stanovisku žalovaného 1/, když navrhla zamítnutí žaloby. Vedlejší účastník se v průběhu celého řízení plně ztotožnil se skutkovým hodnocením i právními závěry, které prezentoval žalovaný 1/. Je přesvědčen, že žalobci se nepodařilo prokázat, že by žalovaný 1/ odpovídal za vzniklou škodu, tedy že by žalovaný 1/ například porušil povinnost uvedenou v ust. § 551 odst. 1 obch. zák. Revizní znalecký posudek neoznačil za jedinou příčinu vzniku škody terénní nerovnost zhotovenou žalovaným 1/, když uzavřel, že na vzniku škody spolupůsobily i jiné okolnosti. Možným spoluzaviněním poškozeného na vzniklé škodě se soud nezabýval.

Na základě provedených důkazů soud zjistil následující skutkový stav.

K návrhu žalobce ze dne 28.8.2013 soud připustil změnu (rozšíření) žaloby, a to usnesením ze dne 30.8.2013 č.j. 123 C 64/2013-148 a doměřil žalobci soudní poplatek ve výši 1.820,-- Kč, který zaplatil dne 6.9.2013 (č.l. 149).

K návrhu žalobce ze dne 14.4.2014 soud připustil další změnu (rozšíření) žaloby, a to usnesením ze dne 28.4.2014 č.j. 123 C 64/2013-228 a doměřil žalobci soudní poplatek ve výši 77.900,-- Kč, který zaplatil dne 14.5.2014 (č.l. 231). Celkem tak žalobce zaplatil na soudním poplatku 222.910,-- Kč (143.190,-- Kč viz. č.l. 147 + 1.820,-- Kč + 77.900,-- Kč).

Z pojistné smlouvy vč. příloh, všeobecnými pojistnými podmínkami, zvláštními pojistnými podmínkami bylo zjištěno, že Generali Pojišťovna a.s. uzavřela s pojistníkem a pojištěným XXX pojistnou smlouvu s počátkem pojištění ke dni 23.9.2004, jejímž předmětem bylo mimo jiného i pojištění odpovědnosti za škodu, na jehož základě má dle článku 4 odst. 1 bodu 1 Všeobecných pojistných podmínek pro pojištění provozní odpovědnosti za škodu (VPPO 2003) pojištěný právo, aby za něj pojistitel uhradil škodu na životě, zdraví nebo na věci jiného, za kterou pojištěný odpovídá podle právních předpisů v důsledku svého jednání nebo vztahu. Základní pojistná částka činila 5.000.000,-- Kč.

Z předžalobních upomínek vč. dodejek bylo zjištěno, že žalobce neúspěšně písemně vyzval oba žalované k dobrovolnému plnění částek nárokovaných následně žalobou.

Ze smlouvy o dílo, cenovou nabídkou, ze záznamů ve stavebním deníku, zápisem o předání dokončené stavby, bylo zjištěno, že objednatel XXX zast. starostou XXX, uzavřela se zhotovitelem spol. SILNICE Jičín a.s. (zast. i výrobním náměstkem XXX a stavbyvedoucím XXX) dne XXX smlouvu o dílo pod č. XXX dle obchodního zákoníku, když předmětem smlouvy byla oprava místní komunikace v rozsahu dle nabídky zhotovitele, která byla nedílnou součástí smlouvy, změny smlouvy měly být uvedeny v dodatcích po souhlasu obou stran, změny menšího rozsahu bylo možno sjednat v protokolu o předání a též zápisem do stavebního deníku. Termín zahájení stavby byl stanoven na 16.5.2009 a termín dokončení stavby na 30.6.2009, cena díla byla stanovena ve výši 294.623,-- Kč včetně DPH. Z cenové nabídky ze dne 18.3.2009 bylo zjištěno, že oprava místní komunikace zahrnovala XXX, za celkovou cenu 247.581,50 Kč. Ve stavebním deníku ze dne 5.6.2009 byl rukou psaný záznam o tom, že „pokládka proběhla na celou šířku komunikace s vyloučením dopravy cca. v půlce trasy komunikace byla zhotovena na žádost investora (starosty obce) XXX“. Ze zápisu o předání dokončené stavby ze dne 15.6.2009 bylo zjištěno, že stavba byla realizována bez projektové dokumentace, byla zaměřena za přítomnosti objednatele, kvalita přezkoušena a podpisy zástupců objednatele a zhotovitele bylo potvrzeno převzetí bez vad a nedodělků.

Z rozsudku Okresního soudu v Jičíně č.j. 11 C 130/2011-226 ze dne 18.6.2013 bylo zjištěno, že XXX, jako žalobce, se domáhal žalobou proti XXX, jako žalované, za účasti vedlejšího účastníka Generali Pojišťovna a.s. náhrady škody na zdraví, když soud rozsudkem ze dne 18.6.2013 tuto žalobu v části, v níž se domáhal zaplacení bolestného ve výši 273.000,-- Kč a náhrady za ztížení společenského uplatnění ve výši 1.390.800,-- Kč zamítl a dále uložil žalované zaplatit žalobci na náhradě za ztížení společenského uplatnění částku 165.000,-- Kč s přísl. a přiměřeně zvýšil odškodnění za ztížení společenského uplatnění ve výši 2.566.800,-- Kč. Z protokolu o vyhlášení rozsudku odvolacího soudu (KS HK pod sp.zn. 20 Co 516/2013), bylo zjištěno, že krajský soud změnil rozsudek okresního soudu pouze ve výrocích pod body VI., VII. a VIII., které se týkaly nákladů řízení, jinak rozsudek okresního soudu potvrdil.

Z likvidačních zpráv Generali Pojišťovny a.s. bylo zjištěno, že dne 12.1.2012 vyplatila na účet poškozeného XXX částku 29.573,-- Kč. Dne 26.7.2011 přiznala k výplatě celkem 1.394.451,-- Kč, z toho částku 546.651,-- Kč za náklady léčení na účet VZP a částku 848.800,-- Kč za bolestné a ZSU na účet poškozeného. Dne 20.9.2011 byla přiznána výplata částky 319.608,-- Kč na účet poškozeného (náklady léčení). Dne 22.2.2013 byla přiznána výplata částky 49.414,-- Kč na účet poškozeného (náklady léčení). Dne 4.7.2013 byla přiznána výplata částky 476.888,-- Kč na účet VZP (doložené náklady).

Zprávou likvidátora ze dne 30.1.2011 bylo zjištěno, že likvidátor pojišťovny zpracoval podrobnou analýzu o předmětné pojistné události ze dne 25.8.2009 (poškozený XXX, pojištěný XXX), a to včetně příčiny vzniku škody, odpovědnosti za škodu, výše škody v návaznosti na předložené znalecké posudky (MUDr. Stejskal, MUDr. Markupová), to vše s doporučením pojistného plnění vůči VZP ve výši 545.651,-- Kč.

Zhodnocením položek ve znaleckém posudku ze dne 8.5.2011 bylo zjištěno, že MUDr. Effler se podrobně vyjádřil k položkám v posudku znalce MUDr. Stejskala a MUDr. Markupové, když závěrem souhlasil s bodovým hodnocením odškodnění za bolest a z části modifikoval některé položky u ztížení společenského uplatnění.

Oznámením Generali Pojišťovny a.s. o ukončení šetření poj. události bylo zjištěno, že ke dni 27.7.2011 bylo přiznáno pojišťovnou plnění ve výši 1.394.451,-- Kč, přičemž částka 546.651,-- Kč (náklady léčení) byla vyplacena na účet VZP a částka 848.800,-- Kč (bolestné + ZSU) byla vyplacena na účet poškozeného.

Bodovým ohodnocením – stanovisko XXX ze dne 10.6.2011 bylo zjištěno, že při zohlednění znaleckých posudků MUDr. Stejskala a MUDr. Markupové byla k proplacení přiznána částka 848.800,-- Kč (bolestné + ZSU) s tím, že VZP nárokovala částku 546.651,-- Kč za náklady léčení, celkem bylo požadováno 2.246.400,-- Kč, byl zde zmíněn předpoklad podání žaloby na zvýšení ZSU o 5-8 násobky.

Výpisem z účtu Generali Pojišťovny a.s. vedeném u UniCredit Bank a.s. za období 8/2011, 9/2011, 1/2012, 2/2012, 5/2012, 2/2013, 7/2013, 8/2013, 12/2013, bylo zjištěno, že Generali Pojišťovna a.s. poukázala ve shora označených obdobích příslušné přiznané částky na účet VZP ČR a na účet poškozeného XXX tak, jak vyplynulo z dalších citovaných důkazů.

Z doložené korespondence mezi advokátkou XXX, VZP a Generali Pojišťovnou a.s. včetně výzev k zaplacení bylo zjištěno následující:

XXX, jako zástupkyně poškozeného XXX, účtovala postupně Generali Pojišťovně a.s. náklady na léčení a péči klienta, a to konkrétně přípisem ze dne 11.10.2010, bolestné ve výši 427.200,-- Kč, ztížení společenského uplatnění 2.246.400,-- Kč, náklady za vypracování znaleckých posudků ve výši 22.194,-- Kč, přípisem ze dne 5.9.2011 účtovala Generali Pojišťovně a.s. náklady za XXX v částce 104.500,-- Kč, přípisem ze dne 3.11.2011 účtovala k náhradě za péči částku 89.461,-- Kč, přípisem ze dne 11.4.2012 účtovala náklady za péči ve výši 17.407,-- Kč + 1.400,-- Kč, dále urgovala úhradu částky za péči ve výši 8.081,-- Kč, přípisem ze dne 10.1.2013 účtovala náklady za péči ve výši 16.998,-- Kč, za pomoc ošetřovatelky ve výši 12.200,-- Kč, za regulační poplatky ve výši 4.800,-- Kč, za rehabilitační pobyt ve výši 9.270,-- Kč, za rehabilitační léčbu 350,-- Kč, za náklady cestovního ve výši 325,-- Kč, za léky a zdravotní pomůcky ve výši 5.471,-- Kč, přípisem ze dne 30.7.2013 účtovala náklady za péče ve výši 14.416,-- Kč, za pomoc ošetřovatelky ve výši 13.500,-- Kč, za rehabilitační pobyty ve výši 5.150,-- Kč, za léky a zdravotní pomůcky ve výši 3.218,-- Kč,

za XXX ve výši 66,-- Kč, za opravu XXX ve výši 327,-- Kč, za nutnou korespondenci ve výši 342,-- Kč, za vystavení průkazu České pošty ve výši 61,-- Kč.

Výzvami k zaplacení od VZP ČR vůči Generali Pojišťovně a.s. bylo zjištěno, že dne 15.6.2011 žádala VZP úhradu nákladů léčení zraněného ve výši 546.651,-- Kč, dne 12.1.2012 žádala VZP úhradu nákladů léčení zraněného XXX v částce 1.120.434,-- Kč, dne 12.4.2013 žádala úhradu nákladů léčení v částce 476.888,-- Kč,

Sdělením Generali Pojišťovny a.s. o výši plnění bylo zjištěno, že dne 27.7.2011 ukončila šetření a vyplatila náklady léčení na účet VZP ve výši 546.651,-- Kč a dále vyplatila na účet poškozeného částku 848.800,-- Kč za bolestné a ZSU, tedy celkem plnění ve výši 1.394.451,-- Kč. Dne 20.9.2011 poukázala na účet poškozeného částku 319.608,-- Kč (náklady léčení). Dne 12.1.2012 Generali Pojišťovna poukázala na účet poškozeného pojistné plnění (náklady léčení a ošetrovatelské služby) ve výši 29.573,-- Kč. Dne 2.5.2012 poukázala na účet poškozeného částku 162,-- Kč, jako doplatek přiznané částky 29.735,-- Kč (náklady léčení). Dne 14.5.2012 poukázala na účet poškozeného částku 19.062,-- Kč (náklady léčení). Dne 22.2.2013 poukázala na účet poškozeného částku 49.414,-- Kč (náklady léčení). Dne 4.7.2013 poukázala na účet VZP za léčebné náklady částku 476.888,-- Kč. Dne 20.8.2013 poukázala na účet poškozeného částku 36.502,-- Kč (náklady léčení).

Z čestného prohlášení žalovaného 2/, potvrzením jeho zaměstnavatele, potvrzením XXX, potvrzením České spořitelny a.s., bylo zjištěno, že žalovaný 2/ vlastní nemovitý majetek, konkrétně pozemky v k.ú. XXX a v režimu SJM XXX (XXX) v ceně 45.000,-- Kč. K 18.3.2014 byl zaměstnán v XXX s průměrným čistým měsíčním příjmem ve výši cca. XXX, dále z potvrzení XXX vyplynulo, že jako neuvolněný starosta obce měl hrubý měsíční příjem XXX. Z potvrzení České spořitelny a.s., XXX, ze dne 18.3.2014 bylo zjištěno, že žalovaný 2/ měl zůstatek na účtu ve výši XXX.

Z obžaloby OSZ XXX bylo zjištěno, že okresní státní zástupce v XXX podal obžalobu na obviněného XXX, že jako starosta XXX a zástupce objednatele dne 15.4.2009 uzavřel se zhotovitelem (SILNICE Jičín a.s.) smlouvu o dílo, na základě které objednal opravu místní komunikace, aniž by to řádně ohlásil speciálnímu stavebnímu úřadu a v průběhu provádění prací nechal svévolně v místě klesání komunikace zhotovit XXX, která nebyla žádným způsobem označena, přičemž dne XXX došlo v místě komunikace k pádu cyklisty XXX, který přehlédl neoznačenou XXX a po nárazu u něj došlo ke XXX. Tedy jinému z nedbalosti způsobil obviněný těžkou újmu na zdraví, čímž spáchal trestný čin dle § 224 odst. 1 tr. zákona.

Z připojeného trestního spisu Okresního soudu v Jičíně pod sp.zn. 8 T 23/2010 (č.1. 237), a to konkrétně z níže označených listin byly zjištěny následující skutečnosti:

Ze záznamu o zahájení úkonu tr. řízení, že Policie ČR zahájila úkony trestního řízení ve věci ublížení na zdraví na podkladě zjištěných skutečností ze dne XXX vůči osobě XXX, který byl podezřelý ze spáchání trestného činu dle § 224 odst. 1 tr. zákona, když jako starosta XXX nechal při opravě komunikace svévolně zhotovit XXX, když tuto překážku neoznačil a v důsledku toho došlo dne XXX k vážnému zranění cyklisty XXX.

Z protokolu o nehodě ze dne 18.9.2009 a z fotodokumentace bylo zjištěno, že dne XXX došlo k dopravní nehodě cyklisty XXX na místní komunikaci XXX, když cyklista byl XXX, podezřelou osobou ze spáchání trestného činu ublížení na zdraví byl starosta XXX. Jako svědci nehody byli označeni XXX, XXX a XXX. K dopravní nehodě došlo

v pravotočivé zatáčce s prudkým klesáním na místní komunikaci XXX směrem na obec XXX, vozovka byla suchá, povrch byl tvořen novou živící, znečištěnou zbytky hlíny a písku. V době ohledání byla na komunikaci vodorovně označena bílou barvou část před XXX která byla přes celou šíři komunikace. Stav jízdního kola značky XXX poškozeného XXX byl shledán jako dobrý. Stav a ovlivnění XXX nemohlo být z důvodu dodatečného oznámení vyloučeno ani prokázáno. Z předložené barevné fotodokumentace byl zřejmý stav komunikace, výška prahu i stav jízdního kola.

Z usn. o zahájení tr. stíhání ze dne 1.12.2009 bylo zjištěno, že bylo zahájeno trestní stíhání XXX, jako obviněného, ze spáchání trestného činu ublížení na zdraví, kterého se měl dopustit jednáním podrobně popsáním již shora (zahájení úkonů tr. řízení, obžaloba).

Protokolem o výsledku obviněného XXX ze dne 14.12.2009 bylo zjištěno, že byl starostou XXX, v zastupitelstvu obce byl každoročně schvalován rozpočet na opravu komunikace byla vybrána firma SILNICE Jičín a.s., se kterou měla obec dobré zkušenosti. Pan XXX požádal stavbyvedoucího, pana XXX, aby zhotovitel XXX, způsob provedení nezadával, pouze na místě ukázal, kde XXX, k předání stavby došlo 15.6.2009, s prací byl spokojen. XXX nerovnost na vozovce označena nebyla, protože ho to nenapadlo, nerovnost byla viditelná. Byl přesvědčen o tom, že tuto akci nebylo třeba ohlašovat, jednalo se pouze o rekonstrukci komunikace. Jednal v dobré víře zabránit XXXX.

Protokolem o výsledku poškozeného XXX ze dne 26.11.2009 bylo zjištěno, že před nehodou jel XXX, kolo bylo v pořádku, před jízdou alkohol nepožil. Na konci XXX jel po silnici, XXX. Před nehodou byl zcela zdrav. Při nehodě utrpěl XXX.

Z usnesení Okresního soudu v Jičíně ze dne 29.4.2010 č.j. 8 T 23/2010–105 bylo zjištěno, že trestní stíhání obviněného XXX v této věci bylo podmíněně zastaveno. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 25.5.2010. Obviněný se v přípravném řízení v plném rozsahu k jednání kladenému mu za vinu doznal. Vyjádřil lítost nad zraněním poškozeného, se kterým jednal o náhradě škody. K osobě obviněného bylo zjištěno, že se jedná o bezúhonného, dosud netrestaného, občana, který je v místě bydliště resp. osobností s vysokým morálním kreditem.

Z usnesení Okresního soudu v Jičíně ze dne 10.10.2012 č.j. 8 T 23/2010–140 bylo zjištěno, že XXX, proti němuž bylo trestní stíhání podmíněně zastaveno se za současného stanovení zkušební doby dvou roků osvědčil, když se ve zkušební době nedopustil žádného protiprávního jednání a k jeho chování nebylo shledáno žádných připomínek. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 16.10.2012.

Z protokolu o výsledku XXX ze dne 18.9.2009 bylo zjištěno, že dne XXX asi ve XXX hod. jel na motocyklu po místní komunikaci v XXX a v XXX viděl ležet na vozovce zraněného cyklistu asi 5 m za zpomalovacím retardérem ve směru XXX. Zpomalovací retardér byl ze stejného podkladu jako vozovka (nový živící podklad). Jízdní kolo leželo na zraněném cyklistovi, který XXX. Konkrétně oslovil paní z domu XXX. Zpomalovací retardér nebyl označen žádnou vswislou ani vodorovnou dopravní značkou, byl špatně vidět, když se vracel asi za 4 hodiny XXX, byl již zpomalovací retardér na vozovce označen bílým pruhem, samotnou dopravní nehodu neviděl. Cyklista mu sdělil, že na místě ležel asi 10 min, havaroval kvůli zpomalovacímu retardéru, který nebyl označen.

Z protokolu o výsledku XXX ze dne 18.9.2009 bylo zjištěno, že je vlastníkem domu XXX a před jejím domem byl v červnu 2009 položen nový živičný povrch na místní komunikaci, zároveň zde byl vytvořen umělý retardér ze stejného povrchu na zpomalení jízdy vozidel. Dopravní nehodu cyklisty dne XXX neviděla, po této nehodě namaloval starosta obce, XXX, na vozovku bílý pruh na retardér. Před nehodou nebyl retardér nijak označen a byl vidět na poslední chvíli.

Z protokolu o výsledku XXX ze dne 9.2.2010 bylo zjištěno, že zastupitelstvo obce XXX odsouhlasilo opravu místní komunikace, detaily stavby řešil starosta, který podepsal i smlouvu o dílo. Vytvořený hrb na vozovce mu nepřipadal nijak nebezpečný, tento nebyl na počátku nijak označen.

Usnesením ze dne 22.5.2014 č.j. 123 C 64/2013-233 soud ustanovil ve věci znalcem Ing. Jiřího Kulhavého a uložil zaplatit zálohu na náklady tohoto důkazu, konkrétně žalobci ve výši 5.000,-- Kč, kterou zaplatil (č.l. 236).

Ze znaleckého posudku Ing. Kulhavého vč. doplňujícího stanoviska znalce a z výsledku znalce bylo zjištěno následující: Znalec označil zvolený způsob provedení XXX v daném místě komunikace jako nevhodný, XXX byla vyvýšena nad niveletu okolní asfaltové plochy ve výšce cca 4 cm a nebyla realizována v souladu s technickými normami a obecně závaznými předpisy. Jedná se o svažující se komunikaci ve směru XXX, kdy na počátku směrového oblouku a v místě, kde okolní zeleň tvoří „tunel“ s horšími světelnými podmínkami v denním období. K provedení díla bylo navíc třeba stavební povolení speciálního stavebního úřadu ve smyslu § 16 zák. č. 13/2007 Sb., o pozemních komunikacích, tedy investor měl provést ohlášení zamýšlené stavby tomuto úřadu, který by mu stanovil nutné doklady a podmínky směřující k vydání stavebního povolení. Znalec nastínil alternativní řešení, tedy například XXX tak, aby nemohlo dojít k zachycení kola. Takové bezpečné zařízení je však finančně náročnější investicí. Znalec k námitkám žalovaného 1/ doplnil, že XXX byla provedena na položené vrstvě z asfaltobetonu ze stejného materiálu, tedy nestandardním způsobem, když následné XXX nemohlo být řádně technologicky provedeno a není v souladu s technickými normami. Před zahájením prací měl investor stavební dílo nechat projektově zpracovat, k tomu se měly vyjádřit i dotčené orgány. XXX byla provedena nestandardně „šikmo“ napříč vozovkou, když toto bylo možné označit spíše „hrbem“ na vozovce. Takové provedení označil za anomálii. Zhotovitel je firmou s delší tradicí v realizaci a projektování dopravních staveb. Znalec upozornil na povinnost zhotovitele díla, jako odborníka v oboru, upozornit na nevhodnost provedení (zadání) objednatele jako laika. Závěrem znalec poukázal na to, že po úraze cyklisty bylo toto z pohledu strany žalované „bezpečné“ zařízení z povrchu místní komunikace odstraněno. Předmětná XXX neodpovídá normě ČSN 73 6110 - Projektování místních komunikací, 01/2006, Změna 1, 02/2010. Znalec připojil ke svému stanovisku i soubor příslušných platných norem a technických předpisů (č.l. 279-361), např. Technické podmínky TP 83-Odvodnění pozemních komunikací. Při výsledku znalec trval na písemných závěrech posudku.

Soud přiznal znalci Ing. Kulhavému na znalečném celkovou částku 12.866,-- Kč (tj. 10.112,-- Kč usn. č.l. 257 a 2.754,-- Kč usn. č.l. 371).

Usnesením ze dne 15.1.2015 č.j. 123 C 64/2013-377 soud ustanovil ve věci znalcem Vysoké učení technické v Brně – Ústav soudního inženýrství a uložil zaplatit zálohu na náklady tohoto důkazu, konkrétně žalovanému 1/ ve výši 8.000,-- Kč, vedlejšímu účastníku

na straně žalovaného 1/ (Kooprativa, pojišťovna a.s.) ve výši 8.000,-- Kč a žalovanému 2/ ve výši 4.000,-- Kč, kterou zaplatili (č.l. 384-385, 389).

Z revizního znaleckého posudku znaleckého ústavu Vysoké učení technické v Brně – Ústav soudního inženýrství a z výslechu zástupců znal. ústavu XXX, bylo zjištěno následující: znalecký ústav dospěl v podstatě ke shodným závěrům jako znalec Ing. Kulhavý, když jeho posudek, až na určité formální nedostatky, tak bylo možné považovat za správný. Znalecký ústav dále uvedl, že předmětné XXX provedené žalovaným 1/ nebylo provedeno v souladu s normami ani předpisy. Dále upozornil, že požadavek XXX komunikace by byl obvyklý, naproti tomu by bylo neobvyklé, pokud by objednatel specifikoval formu tohoto odvodnění, pokud k tomu není kompetentní. K samotnému průběhu nehodového děje, při kterém došlo k pádu cyklisty, ústav sdělil následující: analýzou bylo zjištěno, že k tomu, aby se poškozený dostal do popisované, konečné polohy, muselo dojít k brzdění předního kola, které mohlo být započato těsně před překážkou (XXX) jako přirozená reakce poškozeného na neočekávanou překážku, na kterou nemohl reagovat dříve, a to vzhledem ke skutečnosti, že nebyla nijak označena. Najetím na nerovnost došlo k významnému zvýšení jízdních odporů a u brzdícího předního kola k jeho zablokování, toto způsobilo pád poškozeného přes říditka. Při volném otáčení kola by vzhledem k tvaru překážky a její výšce k jeho zablokování nedošlo. Při výslechu zástupců znaleckého ústavu tito odkázali na písemné závěry posudku, když mimo jiného měli k dispozici i připojený trestní spis a bylo provedeno i šetření na místě samém, jízdní kolo zraněného cyklisty neměli k dispozici. Zraněný cyklista XXX.

Soud přiznal znaleckému ústavu Vysoké učení technické v Brně – Ústav soudního inženýrství na znalečném celkovou částku 94.679,-- Kč (tj. 83.894,-- Kč usn. č.l. 500 a 10.785,-- Kč usn. č.l. 537).

Z výslechu svědka XXX vyplynulo, že ve společnosti žalovaného 1/ byl zaměstnán asi XXX, pracovní poměr zde ukončil k XXX dohodou. Předmětem díla v XXX bylo předně položení vrstvy z asfaltového betonu na komunikaci včetně kvalitního napojení. Na základě požadavku starosty XXX byla zhotovena XXX. Tato žádost starosty byla běžná, zvolen byl standardní postup, když nerovnost nepřesahovala 4 cm. Neměl informace o tom, že by objednatel díla vytkl zhotoviteli nějaké vady.

V návaznosti na skutečnost, že věc byla rozhodnuta poté, co 1.1.2014 nabyl účinnosti zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, zabýval se soud i tím, jaký hmotněprávní předpis aplikovat. Dle ust. § 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, řídí se právní poměry ze smluv vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy. S ohledem na to, že k uzavření předmětné pojistné smlouvy, resp. ke vzniku nároku na náhradu škody, došlo před nabytím účinnosti zákona č. 89/2012 Sb., aplikoval soud předpisy účinné k tomuto dni. Tím je předně zákon č. 40/1964 Sb. (občanský zákoník, ve znění účinném do 31.12.2013), příp. zákon č. 513/1991 Sb. (obchodní zákoník), stavební zákon, zákon o pojistné smlouvě atd. Pokud se v odůvodnění hovoří o občanském zákoníku, míněn je zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

Podle ust. § 415 zákona č. 40/1964 Sb., (občanský zákoník – obč. zák., ve znění účinném do 31.12.2013), každý je povinen počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví, na majetku, na přírodě a životním prostředí.

Podle ust. § 420 odst. 1 obč. zák., každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti. Podle odst. 2 téhož ust. škoda je způsobena právnickou osobou, anebo fyzickou osobou, když byla způsobena při jejich činnosti těmi, které k této činnosti použili. Tyto osoby samy za škodu takto způsobenou podle tohoto zákona neodpovídají; jejich odpovědnost podle pracovněprávních předpisů není tím dotčena. Podle odst. 3 téhož ust. odpovědnosti se zproští ten, kdo prokáže, že škodu nezavinil.

Podle ust. § 440 obč. zák., kdo odpovídá za škodu způsobenou zaviněním jiného, má proti němu postih.

Podle ust. § 813 odst. 1 obč. zák. (ve znění účinném k 23.9.2004, tj. k datu uzavření předmětné pojistné smlouvy), jestliže pojištěný má proti jinému právo na náhradu škody způsobené pojistnou událostí, přechází jeho právo na pojistitele, a to do výše plnění, které mu pojistitel poskytl.

Podle ust. § 551 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., (obchodní zákoník – obch. zák., ve znění účinném do 31.12.2013), zhotovitel je povinen upozornit objednatele bez zbytečného odkladu na nevhodnou povahu věcí převzatých od objednatele nebo pokynů daných mu objednatelem k provedení díla, jestliže zhotovitel mohl tuto nevhodnost zjistit při vynaložení odborné péče. Jestliže nevhodné věci nebo pokyny překážejí v řádném provádění díla, je zhotovitel povinen jeho provádění v nezbytném rozsahu přerušit do doby výměny věcí nebo změny pokynů objednatele nebo písemného sdělení, že objednatel trvá na provádění díla s použitím předaných věcí a daných pokynů. O dobu, po kterou bylo nutno provádění díla přerušit, se prodlužuje lhůta stanovená pro jeho dokončení. Zhotovitel má rovněž nárok na úhradu nákladů spojených s přerušением provádění díla nebo s použitím nevhodných věcí do doby, kdy jejich nevhodnost mohla být zjištěna. Podle odst. 3 téhož ust. zhotovitel, který nesplnil povinnost uvedenou v odstavci 1, odpovídá za vady díla způsobené použitím nevhodných věcí předaných objednatelem nebo pokynů daných mu objednatelem.

Podle ust. § 33 zákona č. 37/2004 Sb., (zákon o pojistné smlouvě, ve znění účinném do 31.12.2013), vzniklo-li v souvislosti s hrozící nebo nastalou pojistnou událostí oprávněné osobě, pojištěnému nebo osobě, která vynaložila zachraňovací náklady, proti jinému právo na náhradu škody nebo jiné obdobné právo, přechází výplatou plnění z pojištění toto právo na pojistitele, a to až do výše částek, které pojistitel ze soukromého pojištění oprávněné osobě, pojištěnému nebo osobě, která vynaložila zachraňovací náklady, vyplatil.

Podle ust. § 160 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., (stavební zákon, ve znění účinném do 27.12.2009), provádět stavbu může jako zhotovitel jen stavební podnikatel, který při její realizaci zabezpečí odborné vedení provádění stavby stavbyvedoucím, pokud v odstavcích 3 a 4 není stanoveno jinak. Dále je povinen zabezpečit, aby práce na stavbě, k jejichž provádění je předepsáno zvláštní oprávnění, vykonávaly jen osoby, které jsou držiteli takového oprávnění. Podle odst. 2 téhož ust. zhotovitel stavby je povinen provádět stavbu v souladu s rozhodnutím nebo jiným opatřením stavebního úřadu a s ověřenou projektovou dokumentací, dodržet obecné požadavky na výstavbu, popřípadě jiné technické předpisy a technické normy a zajistit dodržování povinností k ochraně života, zdraví, životního prostředí a bezpečnosti práce vyplývajících ze zvláštních právních předpisů.

Podle ust. § 180 odst. 5 stavebního zákona, stavební podnikatel se dopustí správního deliktu tím, že jako zhotovitel provádí pro jiného a) činnosti, ke kterým je třeba územní rozhodnutí, bez tohoto rozhodnutí nebo v rozporu s ním, popřípadě bez územního souhlasu anebo v rozporu s ním nebo provádí činnosti územním rozhodnutím zakázané, b) stavbu nebo změnu stavby, terénní úpravy, zařízení anebo udržovací práce, které je třeba ohlásit

stavebnímu úřadu, bez takového ohlášení nebo v rozporu s ním (§ 104), nebo c) stavbu nebo změnu stavby bez stavebního povolení (§ 115), veřejnoprávní smlouvy (§ 116), certifikátu autorizovaného inspektora (§ 117) nebo v rozporu s nimi.

Podle ust. § 27 odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., (zákon o pozemních komunikacích, ve znění účinném do 30.12.2015), vlastník dálnice, silnice, místní komunikace nebo chodníku odpovídá za škody vzniklé uživatelům těchto pozemních komunikací, jejichž příčinou byla závada ve sjízdnosti, pokud neprokáže, že nebylo v mezích jeho možností tuto závadu odstranit, u závady způsobené povětrnostními situacemi a jejich důsledky takovou závadu zmírnit, ani na ni předepsaným způsobem upozornit.

Ze skutkových zjištění učiněných na základě provedených důkazů a za použití shora uvedených zákonných ustanovení soud dospěl k těmto závěrům.

Mezi účastníky bylo nesporné, že žalobce uzavřel dne 23.9.2004 s XXX, jako pojistníkem a pojištěným, pojistnou smlouvu, jejímž předmětem bylo i pojištění odpovědnosti za škodu na životě, zdraví nebo na věci jiného. Dále nebylo sporu o tom, že XXX, zastoupená starostou (žalovaným 2/), jako objednatel, uzavřela dne 15.4.2009 se spol. SILNICE Jičín a.s., jako zhotovitelem (právní předchůdce žalovaného 1/), smlouvu o dílo, na základě které byla provedena oprava místní komunikace v rozsahu dle nabídky zhotovitele. V průběhu prací požádal žalovaný 2/ o vytvoření XXX. Tato byla zhotovena bez projektové dokumentace a bez ohlášení příslušnému speciálnímu stavebnímu úřadu. Navíc nebyla na komunikaci žádným způsobem označena, a to přesto, že vytvořila nerovnost o výšce cca 4 cm nad povrchem komunikace a tedy problém ve sjízdnosti v nepřehledném úseku. Dne XXX došlo v důsledku této terénní vlny k pádu cyklisty XXX, který utrpěl XXX. Na základě rozsudku Okresního soudu v Jičíně (č.j. 11 C 130/2011-226), který byl jako věcně správný (vyjma modifikace nákladů řízení) potvrzen odvolacím soudem, bylo přiznáno odškodnění poškozenému za ztížení společenského uplatnění ve výši 165.000,-- Kč, které bylo přiměřeně navýšeno o částku 2.566.800,-- Kč. Okresní státní zástupce podal u Okresního soudu v Jičíně obžalobu na žalovaného 2/, který nechal jako starosta XXX svévolně bez ohlášení v místě klesání komunikace zhotovit XXX, která nebyla označena. V tomto skutku byl spatřován trestní čin ublížení na zdraví (§ 224 odst. 1 tr. zákona). Trestní stíhání obviněného XXX bylo soudem podmíněně zastaveno (usnesení č.j. 8 T 23/2010-105 ze dne 29.4.2010), neboť obviněný se k jednání doznal, dohodl se s poškozeným o finančním vyrovnání, svého jednání litoval a doposud byl netrestán. Soud má za to, že žalobce dostatečným způsobem prokázal (viz. předložená korespondence, výpisy z účtu), že v rámci likvidace předmětné pojistné události postupně uhradil příslušným subjektům, tzn. poškozenému XXX, resp. VZP ČR, celkovou částku ve výši 4.458.349,-- Kč, když toto poskytnuté plnění nebylo účastníky sporováno. Soud považoval za stěžejní důkazy v tomto řízení znalecké posudky znalce Ing. Kulhavého a revizní posudek znaleckého ústavu VUT Brno. Znalec Kulhavý uzavřel, že žalovaný 1/, jako zhotovitel a odborník v daném oboru, nepostupoval správně, když způsob zhotovení XXX na místní komunikaci v XXX byl nevhodný, jednalo se o anomálii, navíc vlna o výšce cca 4 cm nebyla realizována v souladu s technickými normami a obecně závaznými předpisy, a to bez příslušné dokumentace, bez ohlášení, resp. povolení speciálního stavebního úřadu. Žalovaný 1/ měl, jako profesionál v oboru, řádně upozornit objednatele, který byl laikem, na nevhodnost zakázky (§ 551 obch. zák.). Znalecký ústav VUT považoval závěry znalce Kulhavého za věcně správné, potvrdil, že nebylo žalovaným 1/ provedeno XXX v souladu s normami a předpisy. K průběhu nehodového děje cyklisty XXX znalecký ústav uzavřel, že poškozený cyklista jel v daném místě běžným, standardním způsobem. Vzhledem

k tomu, že XXX nebyla nijak označena, reagoval cyklista přirozeným způsobem, když k brzdění předního kola došlo těsně před překážkou, na kterou nemohl reagovat dřív. V důsledku toho došlo k zablokování brzdícího předního kola a k pádu cyklisty přes řídítka. Soud považoval oba znalecké posudky za kvalitně zpracované, následně věrohodně obhájené při výslechu znalců, a proto z nich mohl vycházet. V zásadě spornou otázkou tak zůstala pasivní legitimace na straně žalovaných, potažmo odpovědnost za škodu u toho kterého žalovaného a případně vznesená námitka promlčení. Soud předesílá, že se mohl ztotožnit s právní argumentací presentovanou v písemném závěrečném návrhu žalobce i žalovaného 2/ vztahující se k odpovědnosti za škodu na straně žalovaného 1/. Žalovaný 1/ jako zhotovitel XXX na místní komunikaci v XXX zjevně pochybil, jak vyplynulo ze závěrů obou znaleckých posudků zmíněných shora. Žalovaný 1/ porušil jednak své povinnosti plynoucí s ust. § 551 obch. zák., když neupozornil objednatele – XXX zastoupenou starostou (žalovaným 2/) na nevhodnost zakázky týkající se zhotovení XXX bez projektové dokumentace a bez ohlášení stavebnímu úřadu, když zhotovitel zvolil zjevně chybný způsob provedení v rozporu s příslušnými normami (předpisy). Proto nese odpovědnost za vadné dílo, které ve svém důsledku bylo hlavní příčinou pádu a následně vážného zranění cyklisty XXX. Porušení povinnosti žalovaného 1/ je tak v příčinné souvislosti se zraněním poškozeného (§ 420 obč. zák.), kterému byla v rámci likvidace pojistné události uhrazena žalobcem příslušná částka a rovněž tak byly hrazeny doložené náklady spojené s jeho léčbou na účet VZP ČR. Lze dovodit, že žalovaný 1/ resp. jeho právní předchůdce, porušil v daném případě rovněž obecnou prevenční povinnost předcházet škodám ve smyslu ust. § 415 obč. zák. Námitku promlčení vznesenou žalovaným 1/ soud považoval za nedůvodnou. V tomto směru soud připomíná, že jednotlivé nároky na náhradu škody na zdraví jsou samostatnými nároky, u nichž běží vlastní promlčecí doby a neuplatní se zde objektivní promlčecí doba. Soud tak uzavřel, že vůči žalovanému 1/ byla žaloba podána důvodně, a proto jí vyhověl.

Soud však na rozdíl od žalobce a ve shodě se žalovaným 2/ dospěl k závěru, že vůči žalovanému 2/ nemohl být žalobce v této věci úspěšný, neboť žalovaný 2/ není v tomto řízení pasivně věcně legitimován. Žalovaný 2/ totiž jednal při objednávce úpravy komunikace jako osoba, kterou právnická osoba, v daném případě obec, použila ke své činnosti (§ 420 odst. 2 obč. zák.). Takováto osoba neprovádí činnost vlastním jménem a na vlastní riziko, ale pro právnickou osobu podle jejích pokynů a v jejím zájmu. Tato osoba pak sama za škodu takto způsobenou neodpovídá. Pojištěnému (XXX) tak v souvislosti s nastalou pojistnou událostí nevzniklo vůči žalovanému 2/ právo na náhradu škody, protože starosta není zaměstnancem obce a není zde nárok, který by mohl na žalobce přejít. Žalovaný 2/ při zakázce XXX komunikace nebyl motivován žádným soukromým zájmem, když v blízkém okolí nebydlí a osobně se ho oprava komunikace netýkala. Soudu tak nezbylo než žalobu vůči žalovanému 2/ jako nedůvodnou zamítnout.

Podle ust. § 148 odst. 1 o.s.ř., má stát podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Proto soud uložil procesně neúspěšným - žalovanému 1/ a Kooperativa, pojišťovně a.s., jako vedlejšímu účastníku na straně žalovaného 1/, povinnost nahradit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích za státem zálohované (hrazené) znalečné částku 82.545,-- Kč, a to každému jednou polovinou, tedy každému ve výši 41.272,50 Kč (výroky VI., VII.). U znalce Ing. Kulhavého bylo kryto zálohou 5.000,-- Kč, kterou platil žalobce a tuto mu nahradí žalovaný 1/ a vedlejší účastník v rámci nákladů řízení k rukám jeho advokáta. U znaleckého ústavu VUT Brno bylo kryto zálohou 20.000,-- Kč, kterou platili žalovaný 1/ ve výši 8.000,-- Kč, vedlejší účastník ve výši 8.000,-- Kč a žalovaný 2/ ve výši 4.000,-- Kč a tuto mu nahradí žalobce v rámci nákladů řízení k rukám jeho advokáta.

O nákladech řízení ve vztahu mezi žalobcem na straně jedné a žalovaným 1/ a vedlejším účastníkem bylo rozhodnuto dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., kdy soud uložil neúspěšnému žalovanému 1/ a vedlejšímu účastníku na straně žalovaného 1/ každému z nich jednou polovinou, tedy ve výši 273.556,-- Kč povinnost nahradit níže vyčíslené náklady řízení žalobci k rukám jeho advokáta (výroky III., IV.).

Náklady řízení u žalobce v celkové výši 547.112,-- Kč zahrnují zaplacený soudní poplatek ve výši 222.910,-- Kč (tj. 143.190 + 1.820 + 77.900), zálohu na znalecký posudek znalce Ing. Kulhavého ve výši 5.000,-- Kč (č.l. 236), odměnu advokáta za 3 úkony z puncta 2.863.779,-- Kč (tj. převzetí věci, sepis žaloby, změna žaloby) po 19.780,-- Kč za úkon tj. 59.340,-- Kč (§ 7 bod 6 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif - AT), odměnu advokáta za 3 úkony z puncta 2.900.281,-- Kč (tj. vyjádření ze dne 12.11.2013, účast na soudním jednání dne 11.3.2014, změna žaloby ze dne 14.4.2014) po 19.940,-- Kč za úkon tj. 59.820,-- Kč (§ 7 bod 6 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif - AT), odměnu advokáta za 5 úkonů z puncta 4.458.349,-- Kč (tj. soudní jednání dne 2.12.2014, 3.5.2016, 6.9.2016, 25.10.2016, závěrečný návrh ze dne 20.10.2016) po 26.140,-- Kč za úkon tj. 130.700,-- Kč (§ 7 bod 6 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif - AT), paušální náhradu hotových výdajů advokáta za 11 úkonů po 300,-- Kč tj. 3.300,-- Kč (§ 13 odst. 3 AT), náhrady cestovních výdajů advokáta při cestě Praha - Pardubice a zpět, tj. celkem 250 km osobním automobilem XXX, při vyhláškové ceně benzínu Natural 95 ve výši 35,70 Kč/litr, při náhradě (amortizace) 3,70 Kč/km (vyhl. č. 435/2013 Sb.) ve výši 1.582,-- Kč x 2 cesty v roce 2014 tj. 3.164,-- Kč, dále při vyhláškové ceně benzínu Natural 95 ve výši 29,50 Kč/litr, při náhradě (amortizace) 3,80 Kč/km (vyhl. č. 385/2015 Sb.) ve výši 1.493,-- Kč x 3 cesty v roce 2016 tj. 4.479,-- Kč, a náhradě za promeškaný čas celkem za 5 cest tj. 30x ½ h. po 100,-- Kč, tj. 3.000,-- Kč (§ 14 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.), tedy celkem 263.803,-- Kč a DPH (21%) ve výši 55.398,63 Kč (advokát doložil osvědčení o registraci plátce DPH).

O nákladech řízení mezi žalobcem a žalovaným 2/ bylo rozhodnuto dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., kdy soud uložil neúspěšnému žalobci povinnost nahradit níže vyčíslené náklady řízení žalovanému 2/ k rukám jeho advokáta (výrok V.).

Náklady řízení u žalovaného 2/ v celkové výši 371.811,-- Kč zahrnují předně zálohu na znalecký posudek znaleckého ústavu VUT Brno ve výši 4.000,-- Kč (č.l. 385), a) odměnu advokáta JUDr. Jiřího Slezáka ve výši 97.962,-- Kč za 4 úkony z puncta 2.900.281,-- Kč (tj. převzetí věci, 2x písemné vyjádření, účast na soudním jednání dne 11.3.2014) po 19.940,-- Kč za úkon tj. 79.760,-- Kč (§ 7 bod 6 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif - AT) a paušální náhradu hotových výdajů advokáta za 4 úkony po 300,-- Kč tj. 1.200,-- Kč (§ 13 odst. 3 AT) vč. DPH 17.002,-- Kč, b) odměnu advokáta JUDr. Miloslava Noska ve výši 269.849,-- Kč za

8 úkonů z puncta 4.458.349,-- Kč (tj. převzetí věci a studium spisu dne 20.10.2014, vyjádření ze dne 12.11.2014, účast na soudním jednání dne 2.12.2014, 3.5.2016, 6.9.2016, 25.10.2016, 3.11.2016, závěrečný návrh ze dne 22.9.2016) po 26.140,-- Kč za úkon tj. 209.120,-- Kč (§ 7 bod 6 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif - AT), paušální náhradu hotových výdajů advokáta za 8 úkonů po 300,-- Kč tj. 2.400,-- Kč (§ 13 odst. 3 AT), náhrady cestovních výdajů advokáta při cestě Semily - Pardubice a zpět, tj. celkem 188 km osobním automobilem XXX, při vyhláskové ceně benzínu Natural 95 ve výši 35,70 Kč/litr, při náhradě (amortizace) 3,70 Kč/km (vyhl. č. 435/2013 Sb.) ve výši 1.284,-- Kč x 2 cesty v roce 2014 tj. 2.568,-- Kč, dále osobním automobilem XXX při vyhláskové ceně benzínu Natural 95 ve výši 29,50 Kč/litr, při náhradě (amortizace) 3,80 Kč/km (vyhl. č. 385/2015 Sb.) ve výši 1.032,-- Kč x 4 cesty v roce 2016 tj. 4.128,-- Kč, a náhradě za promeškaný čas celkem za 6 cest tj. 48x ½ h. po 100,-- Kč, tj. 4.800,-- Kč (§ 14 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.), vč. DPH 46.833,-- Kč, tedy celkem 367.803,-- Kč vč. DPH (97.962 + 269.849) (advokát doložil osvědčení o registraci plátce DPH).

Lhůta k plnění byla stanovena dle ust. § 160 odst. 1 o.s.ř.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení písemně, dvojmo, prostřednictvím Okresního soudu v Pardubicích ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Pardubicích dne 3. listopadu 2016

JUDr. Lukáš Kratochvíl v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Alice Slezáková